

servative Folkeparti, dengang gjorde Socialdemokratiet det også, nu kan vi så senere høre, om de stadig væk gør det, men en del af det var, at der er en grænse for væksten i den offentlige sektor. Ikke at der ikke skulle være nogen vækst, ikke at der ikke skulle være noget ekstra til de svage grupper, til de ældre, til bolig m.v., men at der skulle være en grænse for, hvor meget væksten skulle være, for ellers ville vi ikke have en ansvarlig økonomisk politik fremover.

Det, vi lever op til, det, vi beder kommunerne om at leve op til, det, vi såmænd bare de aftaler, der er, hvor der stadig væk også i de kommende år vil være en vækst i den offentlige sektor, hvor der også i de kommende år vil være flere offentligt ansatte, end der vil være i år, og som der var forrige år.

Til hr. Klaus Hækkerup: Jeg skulle næsten citere, hvad jeg sagde i min ordførertale, nemlig at det er enhver forhandlingsparts ret forud for forhandlinger ikke at lægge alle kortene frem på bordet, da det afhænger af en forhandling, og man er en rimelig svag forhandlingspart, hvis man på forhånd har vist alle sine ønsker.

Derfor er det en begrænsning i den her debat, vi har her, at man naturligvis ikke på forhånd kan lægge alt frem, da det vil svække den til enhver tid siddende regerings forhandlingsposition. Sådan er vilkårene i dag, ligesom de var, da hr. Klaus Hækkerups parti var i regering og også holdt sine kort måske endnu tættere til kroppen, end den nuværende regering gør.

Til hr. Aage Frandsen: Det er sådan, som jeg nævnte før, at Venstre har bakket op om »En holdbar fremtid, Danmark år 2010« i modsætning til hr. Aage Frandsens parti, og det betyder altså, at der er nogle ting, som man er nødt til at overholde, bl.a. en begrænsning i væksten i den offentlige sektor.

Hvis ikke man gør det, ja, så er man på vej væk fra hele det ansvarlige økonomiske set up, der ligger i planen. Vi beder blot om, at aftalerne overholdes, at kommunerne lever op til, at væksten ikke skal være for stor. Derfor beder vi jo om, ikke, som der blev sagt, at pengene tages, men at pengene gemmes, sådan at væksten i den offentlige sektor får et fornuftigt forløb og ikke et forløb, hvor den i et år er alt for voldsom, hvilket vil kræve en opbremsning i de kommende år.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes faktisk, at hr. Poul Nødgaard tidligere i debatten stillede et meget centralt spørgsmål, og derfor var jeg egentlig også lidt overrasket over, at det ikke blev fulgt op.

Nu forstod jeg på Venstres ordfører, hr. Kristian Jensen, at det indgreb, der i givet fald skal foretages, hvis ikke kommunerne holder aftalen fuldt ud, skal aftales med kommunen.

Det synes jeg er interessant, for finansministeren har på et spørgsmål her i salen tidligere sagt, at det troede han nok ikke var muligt.

Kl. 17.45

Jeg mener, jeg har hørt indenrigsministeren både på Kommunernes Landsforenings delegeretmøde og Amdtsrådsforeningens generalforsamling ganske præcist sige, at hvis det var sådan, at man konstaterede, at der var nogen former for stigning i skatten, så nedsatte man statskatten, og så tog man pengene fra kommunerne.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Kristian Jensen: Kan hr. Kristian Jensen garantere os, at hvis det er sådan, at der ikke er indgået en aftale, og at det er en del af aftalen om, hvordan man griber ind, så kommer der ikke noget indgreb? Kan hr. Kristian Jensen garantere det?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Til regeringens underlige dobbeltspil, for at bruge borgmesteren i Sønderborgs ord: Er det ikke rigtigt, at regeringen siger, at man godt nok giver nogle penge til kommunerne, men at man under alle omstændigheder tager dobbelt så mange, forstået på den måde, at de tages fra borgerens mulighed for service? Det kan godt være, at de ligger i en kommunekasse, men det har borgeren ikke megen glæde af.

Så når f.eks. borgmestrene i Sønderborg og Gram siger: Vi får godt nok nogle penge til de gamle, men de tager flere penge fra os, og det kan være, vi bliver nødt til at skære med hensyn til de gamle – er det så ikke rigtigt forstået for det første, at det kan være, at service i forhold til de gamle forringes, der er ingen garanti for andet, og for det andet: Er det ikke også givet, at servicen i det hele taget i kommunerne forringes, fordi man altså siger til kommunerne: Der er nogle penge, I ikke må bruge – fordi man tager og giver 500 mio. kr., og så siger man, at 1 mia. kr. skal gemmes væk?